

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 16 Ročník XV

9. září 2018

*Dobro jsi prokázal svému služebníku,
Hospodine, podle svého slova.
Nauč mě moudrosti a vědění,
neboť důvěřuji tvým předpisům.*

Žalm 119,65-66

Draží farníci!

Září je měsícem začátků – někdo začíná chodit do školy a trápí se nabíráním vědomostí, jiný školu končí a začíná mu život dospělého v práci, někdo začíná svátostný manželský život veřejným obřadem, na který pozval nejen své nejbližší, ale i širší rodinu ve víře..., někdo možná začíná v úplně neznámém městě mezi cizími lidmi, noví spolužáci, noví spolupracovníci, nové poměry a nové pohledy na svět a na život..., zkrátka Život!

Bůh tvoří nové věci. Sám Ježíš říká, že nové víno se musí nalévat do nových měchů, ne do starých, protože ty by se mohly roztrhnout a víno by přišlo nazmar... Ano, nepodléhejme iluzi, že staré věci zůstanou nezměnitelně tak, jak jsou, protože vše je v pohybu – panta rhei. Hérakleitos z Efesu prohlásil: „Nelze dvakrát vstoupit do téže řeky“. Na něj navazuje Platón, který je autorem výroku (když tuto Hérakleitovu myšlenku shrnul v dialogu Kratylos) „Panta rhei“ – vše plyne, z čehož pramení nedůvěra ve vše prožívané a tím se dostává k teorii ideí... Dále na to navazuje Aristoteles se svým prvotním hybatelem a navazuje na to Hegel, kterému se svět permanentně vyvíjí, což je základem moderního pojetí v mnoha vědách, typicky pro evoluční teorii Ch. Darwina.

Ale zpět ke Kristu, který vstal z mrtvých a tím učinil něco zcela nového a nesmírně důležitého, dal nám naději a jistotu. Dokonce i naše smrtelné tělo zaintegroval do svého oslaveného Božího Těla a tím nám dal nesmrtelnost. Proto – nebojme se života a žijme, služme Božímu Království bez bázně a hany!

Pater Petr

(Z prázdnin :)

Pohleděl na něho s láskou - po horách s batohem a duchovní četbou

Pohleděl na něho s láskou, tak zní název knihy otce Jana Balíka, která nás provázela na cestě horami v týdnu 16. – 22. července. Letošní pouť nás zavedla do slovenského Rudohoří, konkrétně na Stolické vrchy. Značná vzdálenost vybraných vrcholů byla důvodem, proč někteří z nás začali putování již 15. července přespáním v Praze, zbytek naší devítky se připojil až druhý den. Celodenní cestu vlakem zpestřily hry, četba, spánek i výhled na hřebety Tater. Slovenskou základnou se nám stala fara při kostele svaté Rodiny, kde se nám dostalo velmi přátelského přijetí a veřejného přivítání na mši svaté. Na druhý den ráno jsme odsud vyrazili autobusem do Revúci, a pak už pěkně po svých do kopců. První den se nám do svalu šlapalo poněkud ztuha, ale počasí nám přálo. Pršet začalo, až když jsme stavěli stany u chaty Parajka. Navečeřet jsme se naštěstí mohli na verandě chaty. Potom šup s jídlem z tábora. Ve slovenských horách se vyskytují medvědi, proto jsme každý večer posílali zástupce, aby pověsil jídlo vysoko na strom. Médu jsme naštěstí žádného nepotkali, ačkoli poslední den nám místní myslivci ohlašovali stodvacetkilového míšu výše na naší trase. Nepočkal na nás. Druhý den putování nás zpočátku čekalo mírné bloudění a slabý déšť, který se v průběhu dne vracel i s posilami. Při stoupání nám dodával sílu prostřený stůl přímo od Pána Boha. Co chvíli jsme tak uzobávali maliny, kterých bylo podél cest plno, a někdy i jahody. Stany jsme stavěli u chaty Janka; z nebe nám na to pěkně přšelo. Třetí den pochodu byly maliny vystřídány borůvkami. Ani tento den nás však neopustil déšť a zastávky na duchovní impuls byly soutěží, kdo to stihne dřív – jestli mrak nebo my. Cesty a stezky, po kterých jsme kráčeli, tak byly spíše potoky a bažinami, a často je lemovalo až metrové borůvčí, díky čemuž se naše boty měnily v rybníky plné vody. Kromě borůvek a deště nás tento den čekal i nejvyšší bod trasy, vrch Stolica. Díky svému názvu a chybnému skloňování se stal příčinou jistého pobavení. Od čtvrtého dne začala dešti docházet síla. Naše úsilí při cestě k vrcholům tak bylo odměněno krásnými výhledy na okolní hory. Večer nás na našem tábořišti navštívila místní kravka, ale na večeri zůstat nechtěla, vrátila se do údolí ke svým družkám. O dobrodružství se nám tedy postaral silný vítr. Pátého dne ráno nás opustili dva z účastníků, neboť je naléhavé povinnosti volaly zpět do vlasti. Zprvu to vypadalo, že s nimi odešel i déšť, ale odpolední liják se postaral o to, aby naše boty znovu připomínaly spíše plavecké bazény. Naštěstí nás odpoledne čekala ledová jeskyně; mráz jistě zanedbatelné množství vlhkosti vysušil. Dobšinská ľadová jaskyňa se nám moc líbila. Masa ledu, vzniklá z tajícího ledu, který do jeskyně pronikal puklinami ve vápencové hornině, byla fascinující. I ledové útvary krášlí plochu jeskyně. Zajímavostí je, že v minulosti bylo v jeskyni povoleno letní bruslení, dokonce sloužila jako místo krasobruslařského tréninku. Cesta od jeskyně prověřila naše schopnosti v překonávání prudkých klesání přes skalky, kořeny i balvany. Někdy jsme dokonce museli spojit síly, abychom se dostali níž a nespadli přitom na nos. Byla to ovšem velmi pěkná ochutnávka stezek Slovenského ráje. Tábořiště poslední noci bylo téměř luxusní – velká pergola, pod kte-

rou jsme večereli, prostorná suchá louka a nová kadibudka vonící stále ještě borovým dřevem. Ráno jsme se pak potkali s místními myslivci, kteří zde zrovna měli brigádu. Příjemně jsme si s nimi pohovořili. Po milém setkání jsme se vydali na poslední úsek naší pouti.

Sestup k vodní nádrži Palmanská Maša znamenal naše rozloučení s horami a nevyhnutelný návrat do civilizace. Odpoledne jsme totiž nastoupili do vlaku směr Košice. V neděli ráno jsme se ve farnosti účastnili mše svaté a vyrazili domů. Vyprávění o našem putování zní možná spíše jen jako dobrodružství, při kterém nám neuschly boty – ano, přšelo opravdu každý den, – přesto jsme duchovní stránku putování nezanedbávali. To, že s námi tentokrát nemohl jet žádný kněz, nás bohužel ochudilo o mši svatou, i tak jsme každý den trávili s Pánem. Dny jsme začínali modlitbou ranních chval. Po ujití části trasy nás čekala katecheze z knihy, následovaná krátkou diskusí, druhá katecheze byla zařazena do poledního klidu. Povídání o tématu se někdy protáhlo i do pochodu. Den jsme končili modlitbou nešpor. Na závěr článku se sluší poděkovat především Pánu Bohu, že nás provázel svou přítomností a že jsme se všichni ve zdraví vrátili domů. Poděkování patří také všem účastníkům za super společenství a těm, kteří nás podporovali modlitbou ze svých domovů.

*Za organizátory (Jarka a Petr Blažkovi,
Honza Novotný, Mária Nováková) Jarka Blažková*

Duchovní cvičení pro mladé – Orlí hnízdo, 21. – 26. srpna

Nejen chlebem živ je člověk, a tak se téměř dvacítka mladých lidí sjela na salesiánskou chalupu Orlí hnízdo, kde na ně čekal tým dvou salesiánů a tří sester salesiánek a týden rozjímání slova Božího. Zajímavostí je, že až na jedinou čestnou výjim-

ku byly účastnicemi pouze zástupkyně něžného pohlaví. Den na duchovním cvičení začínal modlitbou breviáře, pokračoval promluvami, rozjímáním, mší svatou a duchovním doprovázením, končil modlitbou večerních chval a salesiánskou specialitou – slůvkem na dobrou noc. Páteční večer pak byl zasvěcen svátosti smíření. Celé exercicie se odehrávaly v tichu. Jedinou možností hovořit bylo duchovní doprovázení s knězem či sestrou; doprovázejícího jsme si vybrali na za-

čátku pobytu, já měla štěstí a podařilo se mi získat jako průvodce otce Toníka Pražana, který exercicie vedl. Během exercicií nás potkávaly i vtipné momenty. O většinu z nich se, vzhledem k tichu, postaral otec Toník při svých promluvách. Ani druhý z kněží, Petr Vaculík, nezůstal díky svým vřelým kázáním pozadu; to, na téma podobenství o svatební hostině, bude v paměti účastníků jistě velmi dlouho. Laskavé označení účastnic za princezny potěšilo nejednu duši. Sestry zase dokázaly velmi pěkně reagovat na Toníkovu promluvu o pokušení, a na závěr sobotní mše svaté připravit otcí pokušení v podobě dortíku. Sobotní mší svatou skončilo silentium, a tak mohlo při táboráku proběhnout sdílení dojmů a zážitků z průběhu duchovních cvičení. Po něm nás bohužel opustil otec Petr, kterého volaly jeho povinnosti provinciála. V neděli ráno si účastníci připravili pro doprovázející malé překvapení jako poděkování za skvělou péči. Sehráli komediální minimuzikál o průběhu typického dne na exerciciích. Představení sklidilo nadšené ovace. Závěrem pobytu na Orlím hnízdě byla mše svatá, následovaná úklidem, obědem a odjezdem domů. Jsem velice ráda, že jsem se mohla tohoto duchovního cvičení účastnit. Prožila jsem zde pěkné chvíle s Pánem, zažila prima společenství a úžasné doprovázení. O radost se mi postaraly i místní kopce, konkrétně Ondřejník s kaplí sv. Antonína Paduánského. Velmi mne potěšila závěrečná mše svatá, při které jsem mohla otcí Toníkovi asistovat svou ministrantskou službou.

Jarka Blažková

Zprávy a oznámení

Výuka náboženství v Rožmitále

začne v pátek 14. 9. ve 12,40 hod. v učebně hudební nauky naproti učitelského kabinetu – přízemí vlevo. Budou rozdány nové přihlášky dle nařízení biskupství. Bude to neformální setkání, nikoliv vyučování, proto můžou být přítomní i rodiče, nebo ti, kdo děti doprovodí. Vytvoříme seznam, posbíráme potřebná data a informace a poprosíme Boha o požehnání, setkání bude tedy trvat cca 20 minut.

Schůzka farní rady – středa 19. 9. na faře ve 20,00 hod.

Poutní mše sv. ve Starém Rožmitále a poděkování za úrodu

neděle 16. 9. – farní kostel v 8,30 hod., sbírka na bohoslovce čb. diecéze

Bohoslužba ke cti sv. Václava

pátek 28. 9. – farní kostel v 8,30 hod.

Žehnání opravené kaple – Javory

sobota 29. 9. – Javory u Hvožd'an ve 14,00 hod.

Draží bratři a sestry,

naši předkové v minulosti často odkazovali farnostem a kostelům své majetky, které sloužily k obživě kněží nebo údržbě kostelů (farní pole či lesy). V darovacích smlouvách proto bývaly dohodnuty i závazky vůči dárčům, nejčastěji to spočívalo v pravidelném sloužení mší svatých za duše zemřelých dárců. Povinnost slavení mší svatých za dárce trvala, dokud měl obdarovaný z daru užitek. Po zabrání majetku státem v roce 1948 církev z tohoto majetku již neměla žádný užitek. Proto nemusela plnit povinnosti plynoucí z těchto darů. V restitucích se některé majetky vrátily, za některé byla proplacena finanční náhrada. Protože z nich má církev zase užitek, obnovila se i povinnost modlitby za zemřelé dárce. Protože ale dnes už není možné dohledat jednotlivé smlouvy, obrátili se čeští a moravští biskupové na Svátý stolec s prosbou o řešení nastalé situace. Svátý stolec stanovil, že každý kněz, který stojí v čele farnosti (v případě, že spravuje více farností, pak se počítá jen jedna, včetně i nově založených farností a také těch, které žádné majetky neměly) má povinnost během následujícího liturgického roku slavit deset mší svatých za zemřelé dárce. Tím bude navždy povinnost splněna. Prosím věřící, aby se těchto mší svatých účastnili v hojné míře a společně se modlili za dárce, z jejichž darů mají užitek i dnešní farnosti. Prosím dnešní dárce, kteří prosí o mše svaté za své zemřelé, aby tentokrát upřednostnili plnění povinnosti společného slavení mší svatých za tyto zesnulé dárce, nebo souhlasili s tím, že na jejich úmysly budou mše svaté sloužené jinde. Všem děkuji za přijetí této výzvy a každému ze srdce žehnám.

† Vlastimil Kročil, biskup českobudějovický

Den		Mše svaté a jiné události v Rožmitále a okolí od 10. do 23. září 2018				
		Starý Rožmitál		Hvožd'any	Bělčice	Ostatní
		farní kostel Povýšení sv. Kříže	filiální kostel sv. Jana Nepomuckého			
Pondělí	10. 9.		mše svatá není			
Úterý	11. 9.		mše svatá není			
Středa	12. 9.					14,30 mše sv. <i>Centrum soc. sl.</i> 18,00 farní společ. <i>Panský d.</i>
Čtvrtek	13. 9.		18,00 volná intence <i>Po mši sv. adorace</i>		18,00 P. Kozubík	
Pátek	14. 9.		17,00 svátost smíření 18,00 volná intence			
Sobota	15. 9.					9,00 Spol. mladých <i>fara</i>
Neděle	16. 9.	Slavnost Povýšení sv. Kříže 8,30 Poutní mše sv. za Josefa a Růženu Foučkovy a rod Tesků <i>Poděkování za úrodu, žehnání</i>		10,10 bohosl. slova	11,15 mše sv.	
Pondělí	17. 9.		mše svatá není			
Úterý	18. 9.		mše svatá není			
Středa	19. 9.					18,00 mše sv. <i>Voltuš</i> 20,00 farní rada – fara
Čtvrtek	20. 9.		18,00 Za Marii Švecovou, rody Štěpánů a Hošnů <i>Po mši sv. adorace</i>		18,00 P. Kozubík	
Pátek	21. 9.		17,00 svátost smíření 18,00 volná intence			
Sobota	22. 9.					19,00 Spol. mladých <i>fara</i>
Neděle	23. 9.	8,30 Za Josefa Foučka, rody Foučků a Tesků		10,10 mše sv.	11,15 bohosl. slova	